

Τῆ Β΄ τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ

Ἀνακομιδὴ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου
Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος (†1690).

* * * * *

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε
σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

**Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ'.**

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{Bx} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε

ει σα α α κου σο ο ο ν μου προ σχεστη φω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου

Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι

νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι

ε ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ι ασ του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ιαίς

Συνανθρώποις ἐργάζομενοι τὴν ἀνομιλίαν

καὶ οὐ μὴ συνδυάσωμε τὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν

Παῖδε εὐσεβέως ἐλεεινὰ καὶ

λεξιμέλει ἐλαίον δεαμάτων λιπα

νάα τὴν κεφαλῆν σου

Οτι ἐτίθει πρόσευχή μου ἐν ταῖς εὐδο

κίαις αὐτῶν κατέποθησαν ἐχόμενα πέτρας

κρίται αὐτῶν

Ακούσονται τὰ ῥήματα ἀμου ὅτι ἠδυνθ

σαν ὠσεὶ παχὺς γῆς ἐργαγῆ ἐπιτηγῆς δι

σκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρά τὸν Ἀάδην

Οτι πρὸς σε Κύριε Κύριε οὐ φθαλμοί

οἱ μου ἐπί σοι ἠλπίσαντα νελησθη ψυχή

ἡν μου

Φυλάξον με ἀπαγίγιδος ἡς συν

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μονα σ ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σρες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπруνθείς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὠφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγόντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι ...

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονάσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες ...

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν ...

Δόξα.

Ἦχος Πά

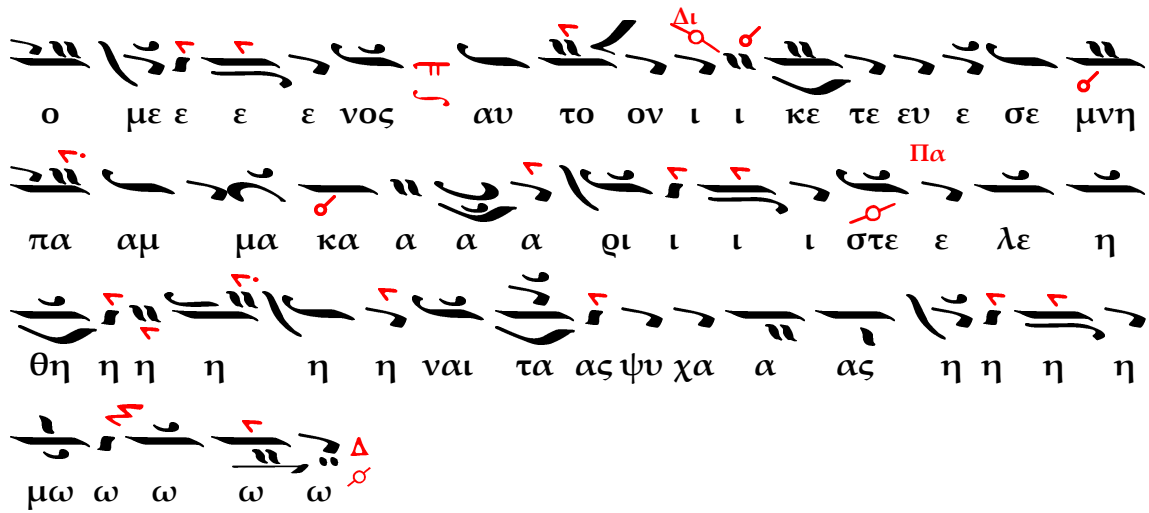
Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Π Πα
ρω ωτος εν μαρ τυ υ υ σι ι ιν ε ε δει ει ει
χθης και εν δι α κο ο νοις Στε φα νε ε ε μα κα
α ρι ι ι ι ε των α θλη των το εγ κα αλ
λω ω πι ι ι ι σμα των πι στων το στη η η η
ρι ι ι ι γ μα η η δο ο ξα τω ων δι και αι αι
ων τους την σε πτην σου ε ορ τα α ζο ο ον τα ας
μνη η η μην αι τησαι ως πα ρι στα α με ε
νο ος τω ω θρο νω Χρι στου του ου παν τα α
α α να α α α κτος των πται σμα των ι ι λα α
σμον και βα σι λει ας ου ου ου ου ου ρα α νω
Κε Πα
ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ξι ω θη η
ναι η η η η μας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμόηχον.

Κ^{Πα} αὶ νῦ ν ὑ νυ και αὶ α α εὶ και εἰς
τς 8 8ς αὶ αὶ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αὶ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

Τ^{Πα} ἰς μὴ μακαρίσει σε Παναγία α α α Πα α
ρθε ε ε νε τῖς μὴ α νυ ν μνησει εἰ σου τον α λο
ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο
νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας γι ος μο ο νο γε ε
νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ
σει θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυσει γε
νο ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η η
η μας ουκ εἰς δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων
τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
φυ υ σε ε ὦν α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο

Εἴσοδος. Ἦ ἀνευ εἰσόδου.

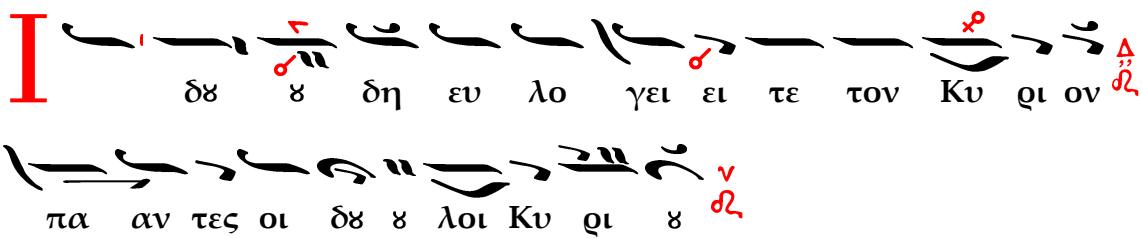
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

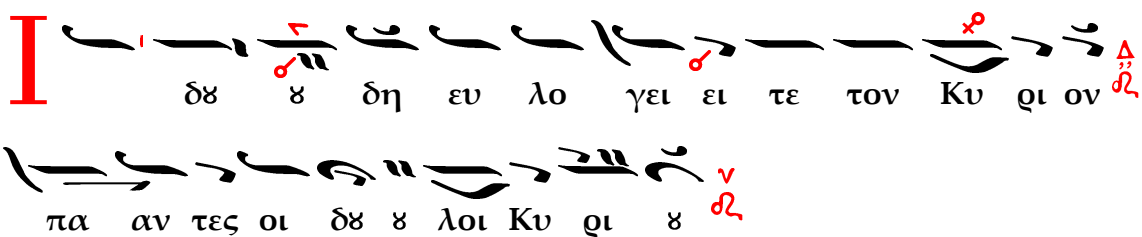
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αυ λαις οι οι κὲ ὅ

Θε ου ημων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ^ν _{δλ}

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ^ρ _{δλ}

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς ^ν _{δλ}

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ^ρ _{δλ} Δι - θ.

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω ^ρ _{δλ}

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ^ρ _{δλ}

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με ^ρ _{δλ} και

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς ^ρ _{δλ}

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω ^ρ _{δλ}

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ^ρ _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε ^ρ _{δλ} κα τα ^χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με ^ρ _{δλ}

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω ^ρ _{δλ}

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον ^ρ _{δλ}

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ϕ

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ρασηζω ης μϑ ^π _ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και ουδέν με ὑστερήσει· ^Δ _δ εἰς τόπον

χλόης ^Δ _δ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _δ

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ρασηζω ης μϑ ^π _ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου ^Δ _δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ _δ ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει ^Δ _δ

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ρασηζω η ης μϑ ϑ ϑ ^π _ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Κε ϕ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ^ν _ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ^υ _ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ _ρ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ ^υ _ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χησμε ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Δ₃ Δι - θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ε

^Δ₃ τε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην ^ε₆

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ₃ ο θεν η χει

η βο η θει α μα ^Δ₃

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ε

^Δ₃ τε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην ^ε₆

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ₃ φυ λα χει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ₃

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μς ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρωσαι αι με

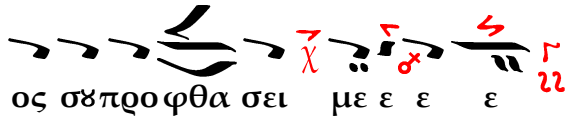
Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υσαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος Δι-Ϡ

Π^{Δι} ρω τος εν Δι α α κο ο ο νοις πρω τος και εν Μα ρ
τυ υ υ σι ι ιν ε δει ει χθης πα α να α α α
γι ε Στε ε ε φα α α νε ο δος γαρ ε γε ε
νου τοι οι οις Α γι ι οις και πολ λους τω Κυ ρι ω
προ ση η η η γα γες Μα α αρ τυ υ υ υ ρας δι
ο ου ρα νος σοι η νοι γη και Θε ος σοι οι οι ε φα α
νη αυ τον ι κε τε ευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ
χα α ας η η η η μων

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ

Λιβάνῳ πλη η θυν θη σε ε ε ται

Τ^{Δι} ον Πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο ον του Χρι ι
στου θε ρα α α πο ο ο ον τα Στε φα νον τον Πρω

το δι ακο ο νον ε πα ξι ι ι ι ως τι μη η
η σω ω ω μεν ου το ος γαρ ε ε στως εν με σω
πα ρα α ρα νο ο μων εν δε ξι α α α
Πα α α α τρος γι ον ε ε θε ε α α α
σα α α το

Στίχ. β'. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
εν αυ λαις τῶ

θε ο η μων ε ε ξα αν θη η η σει
Α γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α
α κα ρι ι ε Πρω το μαρ τυς και Πρω το δι α α
α κο νε των Αγ γε ε ε ε λων συμ με ε
ε ε το ο ο ο χε δυ σω πη θη τι και προε βε
ευ ε υ υ περ η η μων προς τον Σω τη η ρα Κυ υ
υ υ υ ρι ι ι ι ον τον α α να α μα α
αρ τη η η η τον

Τῆ Β' Αὐγούστου. Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (ἡμέτερον).

Κυπριανοῦ.

ᾠχος Πα. Ϟ

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Χ^{Πα} αι ροι οι οισ ε εν Κυ υ ρι ι ι ω στε
φα νη φο ρε Στε ε ε ε φα α α α νε ο μι μη
η τη η ης τδ Δε σπο ο ο ο τδ δι ο ο ο τι
και Πρω πο μαρ τυ υ υς γε γο νας Χρι στδ τδ
Βα σι ι λε ε ως η μων και την πλα
νη η ην τω ω ων α α νο ο ο μων Ι σ δαι
ω ω ων κα α α τηρ γη η σα ας πρε σβε ευ ε υ
περ η μώ ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ον Κ.Γ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος Δι. Ϟ

Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τδς αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Η ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα των Α πο
 στο ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Κε-θ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Η ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α
 λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε
 ι κε τευ ο με εν πρε σβευε Δεσ ποι να με τα των Α α ναρ
 γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα-θ

Κ^{Πα} αι νυ υ υ νυ και αι αι α α ει και εις
 τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Η Πα ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

Πα πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

Κε ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν

Πα προ σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω ων

Δι Α α νααρ γυ υ υ ρων και παντωντων Α α γι

Πα ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας

Χ η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Τῆ Β' Αὐγούστου. Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (ἡμέτερον).

Κυπριανοῦ.

Ἰστέον ὅτι, τὸ παρὸν ἰδιόμελον εὐρίσκομεν σὲ παλαιὰ Στιχηράρια ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ΚΖ' Δεκεμβρίου, εἰς τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστίχου τῶν Αἰνῶν, ἐπιγραφόμενον ὡς πλ.δ'. Μάλιστα στὸ Μηναῖον Δεκεμβρίου ἐπισφραγίζεται εἰς τὸ Καὶ νῦν, μὲ ἕτερον ἰδιόμελον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Ἦχος πλ.δ' Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

X^{Νη} αι ροις εν Κυ ρι ι ω στε φα νη φο ο ρε ε
 Στε ε ε φα α α α νε ^{Νη} ο μι μη τη η ης τϛ
 Δε σπο ο ο ο τϛ ^{Νη} δι ο ο τι και Πρω το μαρ τυς
 γε γο ο νας ^{Νη} Χρι στϛ τϛ Βα α σι λε ε ε ω
 ως η η η μων ^{Νη} και την πλανητων α α νο ο μων ^{Βη}
 Ι ς δαι ων κα τη η η ηρ γη η η η σας ^{Νη} πρε σβε
 ευ ε ^{Πα} υ περ η μων προς Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ον ^{Κ.Γ.}

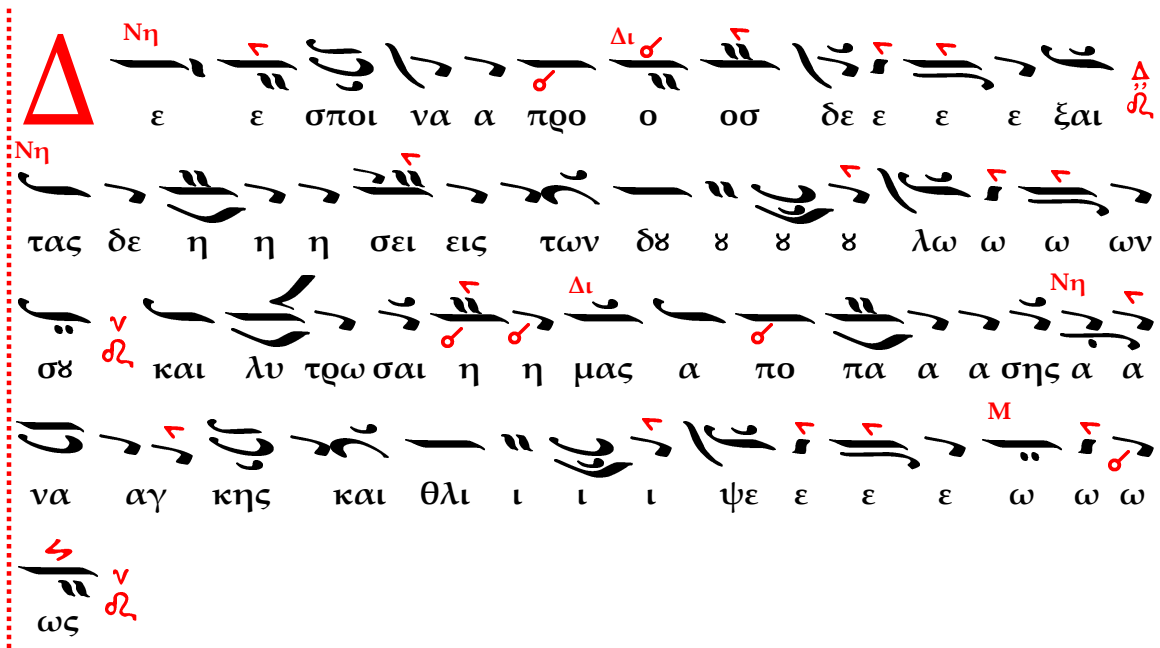
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι ^{Νη} τας δε η σει εις των
 δϛλων σϛ ^{Νη} και λυ τρω σαι η μας α πο πα α σης ^{Νη}
 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως ^{Νη}

Ἦχος πλὴν Νη ς

K αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην ^{Νη}

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

καὶ εὐθύς
Ἦ παράκλησις.

τὸ 2024 ἢ μικρά.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν

ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω

 μεν εν με τα νοι α κρᾶζοντες εκ βα θης ψυ χης

 Δεσποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθει

 σα σπευσον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θης πται

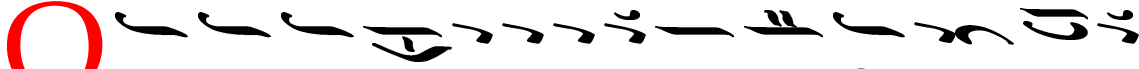
 σμα των μη α πο στρε ψης σης δε ς λης κε νης

 σε γαρ και μο νηελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. [Τὸ αὐτό, ἢ] τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠδὴ Δι-θ

Ο υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε

 τας δυ να στει ει α ας σα λα λειν οι α να ξι οι

 ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα τις

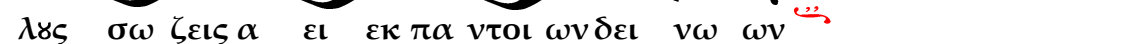
 η μας ερ ρυ σα α το εκ το σα των κιν δυ νων

 τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρης

 ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σης γαρ δε

 λης σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).
Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ

ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ῥδὴ ἀΐ.

Ῥχος πλζ Γα ρ

Υπερ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

Πολ λους συ νε χο μενος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ

τς Λο γς και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει

νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Π α θων με τα ρατ τσ σιπρο σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαιμητην ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τσ Υι ου και Θε

ου σσ Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Σ ω τη ρα τε κσ σανσε και Θε ον δυ σω πω

Παρ θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν

προ σφευγων α να τει ει νω και την ψυ χην και την δι

α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τσ αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Ν ο σσ ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ασ και προ νοι ασ της πα ρα σα α ξι
ω σον μο νη θε ο μη η τορ ως α γα θη α γα
θα τε λο χευ τρι α

Ῥδὴ γ΄.

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η
μας

Π ρο στα σι αν και σκε ε πην ζω ης ε μης τι θη
μι σε θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ
νη σον προς τον λι με να των α γα θων η αι τι
ια των πι στων το στη ριγμα μο νη πα νυμ νη τε

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η
μας

Ι κε τευ ω Παρ θε ε νε τον ψυ χι κον τα ραχον
και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δα σαι
μη συ γαρ θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη η
νης τον Χρι σον ε κυ η σας μο νη πα να χραντε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ε υ ερ γε την τε κθ ς σα τον των κα λων αι τι

ον της ευ ερ γε σι ας τον πλθ ς τον πα σιν α να

βλυ σον πα ντα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι

σχυ υ ι τον Χρι σον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι

στε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε

σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η

θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι

νω ω σκω θη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη

τον

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δθ ς λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ^νως αρρηκτον τειχος και

προστασιαν ^ν

Επιβλεψον ^νεν ευμενεια πα

νυ υμνητε Θεοτοκε ^νεπιτην εμνηχαλε

πην τω σωματατος κακωσιν ^νκαι ιασαι της ψυ

χης ^νμετα αλγοοοος ^ν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσω) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος ^ϕΔι

Πρεσβεια θεομη και τειχος απροσμααχη

τον ^νελεοςπηγη τω κοσμη καταφυγιον ^ν

εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο το κε Δε σποι να
προ οφ θα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρω σαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τε ευ ου σα

Ὠδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

των πα θων μθ τον τα ρα χον η τον κυ βερ νη
την τε κσ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα τευ
να σον των ε μων πται σματων Θε ο νυμφευ τε

περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

Ευ σπλα γχνι ασ την α βυ σσον ε πι κα λσ με
νω της σης πα ρα σχσ μοι η τον ευσ πλα γχνον κυ
η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνων των σε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

A πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα
των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ
μνι ον οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα

K αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

O ι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι
ας τει ει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε Πα
νυ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τος με θα
ᾠδὴ ε΄.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η
μας

E ^{βραδέως} μπ λη σον ^{εις χρόνον} Α α γνη ευ φρο σου νης την καρ
δι αν μη την σην α κη ρα τον δι δα 8 σα χα ραν
της ευ φρο σου υ υ νης η γεν νη σα σα τον αι τι
ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ^{βραδέως} υ τρωσαι η η μας ^{εις χρόνον} εκ κιν δυ νων Θε ο

το κε Α γνη η αι ω νι αν τε κς σα λυτρω σιν

και την ει ρη η η νην την παν τα νων υ περ

ε χς σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Λ ^{βραδέως} υ σον την α α χλυ των πται σμα των μθ Θε

ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προτη τος η φως

τε κς ς ς σα το θει ον και προ αι ω νι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ι ^{βραδέως} α σαι Α α γνη των πα θων μθ την α σθε

νει αν ε πι σκο πης σα ξι ω σα και την υ

γει ει ει αν τη προ σβει α σα ρα σχμοι

Υπερὰ γιὰ θεοτόκωσον ἡ

μας

Ὁ ἀναὰὰ τὴ καὶ τῆς φθοράς ὡς ἐσωσεν

ἡ εἰς αὐτὸν ἐκδεδωκώς τὴ θάνατῶν ἡ τὴν τὴ

φθορὰ καὶ θάνατῶν μὴ φυῦσιν κατὰ σχέθεισαν

Παρθενώσωπῆσον τὸν Κυριόν σου καὶ Υἱόν

ἡ τῆς ἐκθρόνων κακῶν γιὰς μερῶν σασθῆναι

Υπερὰ γιὰ θεοτόκωσον ἡ

μας

Προσταὰὰ τινὲς τῆς ζωῆς ἐπιστα

μαὶ καὶ φθορὰν ἀσφαλεστάτην Παρθενῶν

πειρασμῶν διὰ λυούσαν ὁ ὄχλον καὶ ἐπηρεῖ

ἀσδαίμωνων ἐλευθέρων καὶ δεομαδίαν

ἡ τὸς ἐκφθορῶν παθῶν μερῶν σθῆναι με

Ἄξια Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ

μα τι

Ως τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα

και ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι α αν και πλατυ

σμονεν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σα

ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποινα και νυν η μας

των πα θων και κιν δυ νων δι α σωσον

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Εν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι

και ουκ εστιν ι α σις τη σαρ κι μη δ αλλ η Θε

ον και Σω τη ρα τς κο ο σμη και τον λυ τη ρα των

νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης

εκ φθο ρας νο ση μα των α να στησον

Δι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας

δδ δ λας σε Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γη τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χη σα μη τρι κην πα

αρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν φάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου
σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δισ)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι (δισ)

Δόξα...

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
 α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
 ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

ᾠχος $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ Βου Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
 εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

T ου ο νο μα το ος σα μνη σθη η η η η
 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ἢ ἕτερον εἰς ᾠχον β΄.

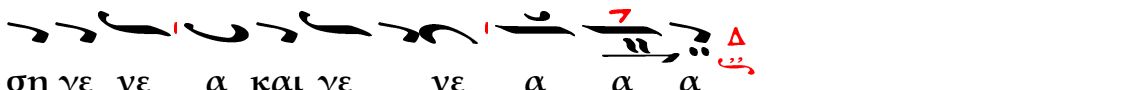
ᾠχος $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ Δι

M νη σθη η σο μαι τα ο νο μα το ος σα
 εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

 ου ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα

 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς: Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

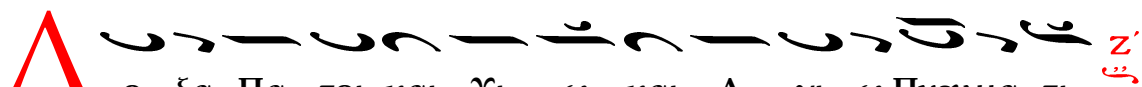
Ὁ ἱερεύς: (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ᾧτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακα-ρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Πατερ Λογε Πνευμα Τρι ας η εν μονα δι ε ξα

λει ψον τα πληθων εμων εγ κληματων

Κ και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων Α μην Ταισ της Θεο το οκσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πληθων εμων εγ κλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τσ ι κε τσ σθ θλι ψις γα αρ ε χει

με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το

ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πσ προ σφυ γω

ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε με νος και πα ρα μν

θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δε σποι να τσ κο σμη ελ πις και

προστασι α των πι ςων μη μα πα ρι δηστην
δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
νος α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μα με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
μο νη προ στα σι α των πι στω ω ω ν

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἄνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζηται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Υπερᾶγια θεοτοκεσωσον ἡ

μας

την ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας

σωτεροκονησασθαι ἐν μητρὶ τῆς Παρθένου

κατωκήσας τω κοσμῷ ἡν προστατίνα νεδει

ξασ ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός ἐυ

λόγητος εἶ

Υπερᾶγια θεοτοκεσωσον ἡ

μας

Ἐλητην τέλεον ἐγενήσας

Μητηρ α γνη δυ σω πησον ρυ σθηναι των πται σματων

ψυ χης τε μο λυ σμα α των τς εν πι στει κραυ γα

ζοντας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος

ευ λο ο γη τος ει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Θ η σου ρον σωτη ρι ι ας και πη γην α φθαρ

σι αστην σε κυ η σασαν και πυργον α σφα λει ας

και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζισιν ε δει

ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω ωνων α μην

Σ ω ματων μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι

ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των

τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω σον

η τον Σω τη η ρα Χρι ζον η μιν α πο ο
τε κσ σα

Ῥδῆ η.

περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

ης βο η θει ει ει ας της πα ρα σθ δε

ο με νς μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νοντας και υ

περ υ ψα ρν τα ας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η

μας

ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε

πι χεις τοις πι στως υ μνσ σι σε Παρ θε νε και υ

περ υ ψα ρ σι ι τον α φρα στοον σθ το κον

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

τας α σθε νει ει ας μ της ψυ χης ι α

τρεν εις και σαρκος τας οδυ ννας Παρθενε ινα

σεδοξααζωωτην Κεχαρι ιτω μενην

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αι

ωνων α μην

Τωνπειρασωων συ τας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφο οδς Παρθενε οθεν

σε υμνυμε εν εις παντας τας αιωνας

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κυριως θεοτοκον σε ομολογυμεν

οιδιασσεσωσμενοι Παρθενε αγνη

συν Ασωματων χορειαις σε μεγαλυνοτες

Υπεραγια θεοτοκωσον η

μας

Ροηνυτων δακρυων μη αποποιησης

ητον παντος εκπροσωπα παντακρυον α

φηρηκοτα Παρθενε Χρισον κυησασα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Χ α ρας μϑ την καρ δι αν πλη ρωσον Παρ θε ε νε

η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα α

α μαρ τι ας την λυ υ πην ε ξα φα νι σα σα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον η

μας

Λ ι μην και προ στα σι α των σοι προ σφεν γο ον

των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντο ον

κα τα φυ γη τε και σκε ε πη και α γαλ λι α

μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Φ ω τος σϑ ταις α κτι σι λαμπ ρονον Παρ θε ε νε

το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κϑ σα α

ευ σε βως Θε ο το ο κον σε κα τα γγε λοντας

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω ωνων α μην

Κα κω σε ως εν το πω τω της α σθε νει ει ας
τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ σο ον
αρ ρω στι ας εις ρω ω σιν με τασκευ α ζα σα

Και εὐθύς, τό·

Αξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και
πανα μω μη τον και μη τε ρα τθ Θε υ η μων

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ και εν
δο ξο ε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρω σθε ον Λο γον τε κθ υ σαν την ον τως
Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο μεν

Και θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ε ραν λα μπη δο νων η λι α κων την λυ

τρω σα με ε νην η μασεκτης κα τα α ρας την Δε

σποι ναν τσ κο ο σμσ υμ νοιστι μη σω μεν

A πο των πολ λων μσ α μαρτι ων α σθε

νει το σω μα α σθε νει ει μσ και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πικ

α πηλ πι σμε ε νων συ μοιβο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τηρ τσ Λυ τρω τσ δε ξαι

πα ρα κλη η σεις α να ξι ων σων ι κε των ι να

με σι τε ευ σης προς τον εκ σθ τε χθε ε ντα ω Δε

σποι να τσ κο ο σμσ γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην νυν τη πα

νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα τσ

Προ δρο ο μσ και παν των των Α γι ι ων δυ σω

πει Θε ο το ο κε τσ οι κτει ρη η σαι η μας

A λα λα τα χει λη των α σε βων των μη

προ σκυ νων των την ει κο ο να σθ την σε πτην την ι

στο ρη θει ει σαν υ πο τσ Α πο στο ο λσ Λσ κα
 ι ε ρω τα α τσ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α α σαι των Α γγε ε ε λων αι σρα τι
 αι Προδρο με Κυ υ ρι ι σ Α πο στο ο
 ο λων η δω δε κας οι Α γι οι Πα αν τες με
 τα της Θε ο το ο κσ ποι η σα τε πρε σβει ει αν
 εις το σω θη ναι η μα α α ασ

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Οἱ ψάλλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, ψάλλονται·

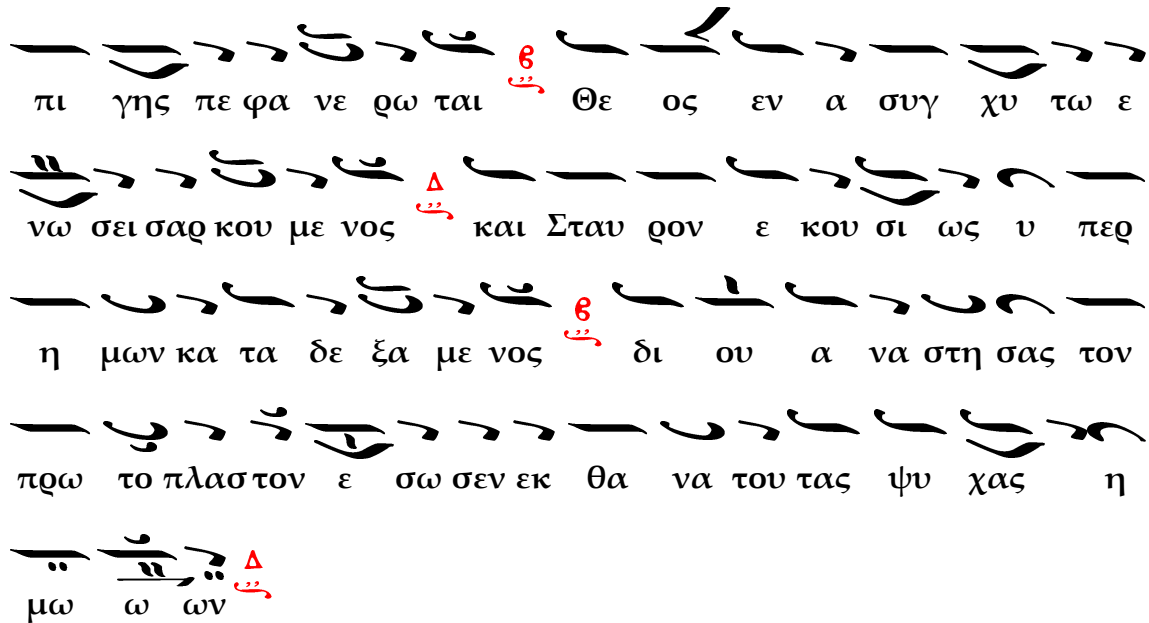
Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ᾠδ. Δι-Θ.

Β α σ ι λ ε ι ο ν δ ι α δ η μ α ε σ τ ε φ θ η σ η κ ο ρ υ φ η
ε ξ α θ λ ω ν ω ν υ π ε μ ε ι ν α σ υ π ε ρ χ ρ ι σ τ ο τ ε θ ε
δ **Δ** Μ α ρ τ υ ρ ω ν π ρ ω τ ο α θ λ ε σ τ ε φ α ν ε **Θ** σ υ γ α ρ τ η ν Ι
δ α ι ω ν α π ε λ ε γ ξ α σ μ α ν ι α ν **Δ** ε ι δ ε σ θ ο ν Σ ω
τ η ρ α τ ε Π α τ ρ ο σ δ ε ξ ι ο θ ε ν **Θ** α υ τ ο ν γ α ρ ε κ δ υ
σ ω π ε ι α ε ι υ π ε ρ τ ω ν ψ υ χ ω ν η μ ω ν **Θ**

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο α π α ι ω ν ο σ α π ο κ ρ υ φ ο ν κ α ι Α γ γ ε λ ο ι σ α
γ ν ω σ τ ο ν μ υ σ τ η ρ ι ο ν **Θ** δ ι α σ ο υ θ ε ο τ ο κ ε τ ο ι σ ε

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὗς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἴτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσω) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπιχειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος **Γα ρ**

A πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν π συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μ ς ς ς το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ πα
ρα α λα α βε μ ς ς ς το πνε ε ε ευ μα
O γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε

ε λω ω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε

ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ

στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ι ις Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα β μ ς και ρυ υ υ σαι τω ω ν

αι ω ω νι ω ω ω ν βα σα α α α νων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον Θε ον μη μ ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ω ν Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υ ρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο
 στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε
 ε κα θε δρα τβ βα α α σι λε ε ε ε ως α
 κα το νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα
 λδ ς χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η
 η η

Ὁ ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.